

Отъ ранни дни по-старитѣ ме учеха,
обграждаха ме съ хубави съвети,
и знаеха че най-щастлива участь

ѣ най-висока, ценна добродетель
за мене е, да бъда като тѣхъ.
Азъ слушахъ ги, и, богъ ми е свидѣтель,

най-малкитѣ имъ жестове следѣхъ
и се стараехъ да имъ подражавамъ.
А колко често чувахъ въ унесъ плахъ,

че Едисонъ билъ вестници продавалъ,
че Рокфелеръ, на доларитѣ кралъ,
билъ писаръ, но отъ младъ въ зори че ставалъ,

че работѣлъ цѣлъ день, осмьдно ялъ
и пазѣлъ всѣки центъ като окото си.
О, колко дълго, дълго съмъ стоялъ

да слушамъ за цената на златото,
за туй, че много капки правятъ виръ,
че съ пестеливостъ се гради живота.

А дѣдо ми, следъ всичко най-подиръ
ми касичка желѣзна подари, —
да се науча самъ да правя виръ.